Amtsblatt zur Lemberger Zeitung.

26. April 1850. Nro 96.

(885)

Kaiserliches Patent vom 25. Jänner 1850,

wodurch für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserthumes eine allgemeine Wechselordnung erlassen, kundgemacht und vom 1. Mai 1850 angefangen, in Wirksamkeit gesetzt wird.

(Beschluß.)

Verordnung des Justizministeriums vom 25. Jänner 1850,

giltig für jene Kronländer, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Wirksamkeit ist, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches und der Militärgränze,

womit die von Seiner Majestät sankzionirte provisorische Vorschrift über das Verfahren in Wechselsachen kundgemacht wird.

Um das Verfahren in Wechselsachen möglichst zu vereinfachen und zu beschleunigen, haben seine k. k. Majestät über Antrag des Justizministers und auf Einrathen des Ministerrathes, mit allerhöchster Entschließung vom 25. Jänner 1850, für diejenigen Kronländer, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Wirksamkeit ist, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches und der Militärgränze, nachstehende provisorische Vorschrift zu genehmigen geruht:

§. 1.

Wechselklagen, sie mögen aus gezogenen oder eigenen (trockenen) Wechseln entspringen, sind bei dem Landesgerichte des Zahlungsortes, oder bei jenem des Wohnsitzes oder zeitweiligen Aufenthaltsortes des Beklagten, und wenn an dem Sitze des Landesgerichtes sich ein Handelsgericht befindet, nur bei letzterem anzubringen.

§. 2.

In denjenigen Kronländern, in welchen die neue Gerichtsverfassung noch nicht in Wirksamkeit getreten ist, sind die Wechselklagen entweder bei dem Wechselgerichte des Zahlungsortes oder des Wohnsitzes oder zeitweiligen Aufenthaltsortes des Geklagten oder bei den nach den allgemeinen Jurisdikzionsvorschriften zuständigen Gerichten, wenn sich jedoch an dem Orte, wo der Prozeß geführt werden soll, ein Wechselgericht befindet, nur bei diesem anzubringen.

§. 3.

Militärpersonen sind wegen Forderungen aus Wechseln vor dem zuständigen Militärgerichte zu belangen.

§. 4.

Bei dem kompetenten Gerichte des Zahlungsortes kann der Inhaber des Wechsels alle Wechselschuldner mit derselben Klage belangen, bei andern Gerichten außerhalb des Zahlungsortes können mehrere Wechselschuldner nur dann mit einer Klage belangt werden, wenn sie in dem Bezirke desselben ihren Wohnsitz haben. Wechselbürgen folgen überhaupt dem Gerichtsstand des Hauptschuldners und können mit ihm zugleich mittelst derselben Klage belangt werden.

§. 5.

Gründet sich die Klage auf einen mit allen zur Giltigkeit vorgeschriebenen Eigenschaften versehenen fremden oder eigenen Wechsel, so ist, wenn sich gegen den Wechsel keine Bedenken ergeben, und außer dem Original-Wechsel der Original-Protest und die Original-Retourrechnung sammt Kurszettel (insofern diese Behelfe zur Begründung des Klagerechtes erforderlich sind), beigebracht werden, auf Verlangen des Klägers dem belangten Wechsel schuldner ohne dessen vorläufige Einvernehmung die Zahlung des Wechselbetrages sammt den ausgewiesenen Nebengebühren binnen drei Tagen unter Androhung wechselrechtlicher Exekuzion aufzutragen.

§. 6.

Wird eine Wechselklage gegen mehrere Personen gerichtet, so muß jedem Beklagten ein vollständiges Exemplar der Klage sammt Beilagen zugestellt werden. Sind die erforderlichen Exemplare sammt Beilagen nicht überreicht werden, so ist die Zustellung an die Beklagten in der Reihe, wie sie in der Klage oder in dem Gesuche genannt sind, so weit die Zahl der belegten Exemplare reicht, zu bewerkstelligen, und in dem Bescheide auszudrücken, an welche der Mitgeklagten die Zustellung nicht erfolgt. Gegen diese ist die Klage ohne Wirkung.

§. 7.

Jene Wechselschuldner, welchen die Zahlung des Wechselbetrages binnen 3 Tagen auferlegt wurde, haben binnen derselben Frist alle ihre Einwendungen bei Gericht anzubringen und darzuthun. Diese Frist läuft vom Tage der Zustellung des gerichtlichen Auftrages; in dieselbe sind aber die Tage, während welcher die angebrachten Einwendungen auf der Post gelaufen sind, nicht einzurechnen. Hierüber ist eine Tagsatzung auf möglichst kurze Zeit zur mündlichen Verhandlung nach Wechselrecht anzuordnen. Gegen den bewilligten Zahlungsauftrag findet kein Rekurs Statt.

Dziennik urzędowy do Gazety Lwowskiej.

26. Kwietnia 1850.

Cesarski patent z dnia 25. stycznia 1850,

którym się dla całej objętości cesarstwa austryackiego powszechna ustawa wekslowa postanawia, obwieszcza i z dniem 1. maja 1850 w wykonanie wprowadza.

(Dokończenie..)

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. stycznia 1850,

moc mające dla owych krajów koronnych, w których powszechna księga ustaw cywilnych działa, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza wojskowego,

którem obwieszcza się prowizoryczny, przez najjaśniejszego Pana usankcyonowany przepis względem postępowania w sprawach wexlowych.

Aby postępowanie w sprawach wexlowych ile możności upojedyńczyć i przyspieszyć, na wniosek ministra sprawiedliwości i za doradą Rady ministrów, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższą rezolucyą z dnia 25. stycznia 1850, dla owych krajów koronnych, w których powszechna księga ustaw cywilnych w mocy stoi, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza wojskowego, następujący przepis prowizoryczny zatwierdzić:

§. 1.

Skargi wexlowe, bez względu, czy one z wexlów ciągnionych czy własnych (suchych) wynikają, przed sąd krajowy miejsca wypłaty lub też miejsca zamieszkania, albo czasowego miejsca pobytu zaskarzonego, a jeżeli w siedlisku sądu krajowego sąd handlowy znajduje się, przed tenże ostatni wytoczone być mają.

§. 2.

W owych krajach koronnych, w których nowe urządzenie sądów do skutku jeszcze nie przyszło, skargi wexlowe albo przed sąd wexlowy miejsca wypłaty lub miejsca zamieszkania lub czasowego miejsca pobytu zaskarzonego albo przed sądy wedle powszechnych przepisów jurysdykcyjnych należne, jednakże, jeżeliby na tem miejscu, gdzie sprawa prowadzoną być ma, znajdował się sąd wexlowy, tylko przed tenże wytoczone być mają.

§. 3.

Osoby wojskowe o należytości z wexlów do należnego sądu wojskowego pozywać należy.

§. 4.

Do właściwego sądu miejsca wypłaty posiadacz wexlu wszystkich dłużników wexlowych tą samą skargą pozywać może; do innych sądów zewnątrz miejsca wypłaty kilku dłużników wexlowych jedną skargą tedy tylko pozywać można, jeżeli ich zamieszkania miejsce w powiecie onegoż leży. Ręczyciele wexlowi w ogólności sądowi głównego dłużnika podlegają i wraz z nim tą samą skargą zapozwanymi być mogą.

§. 5.

Jeżeli skarga zasadza się na wexlu cudzym lub własnym, wszystkiemi własnościami do ważności przepisanemi zaopatrzonym, natenczas, jeżeli przeciw wexlów żadne nie okazują się wątpliwości, i jeżeli oprócz oryginalnego wexlu przytoczono oryginalny protest i oryginalny porachunek powrotny wraz z kartką kursu (o ile takowe akta pomocne do uzasadnienia prawa zaskarzenia potrzebne są), na żądan e powoda zapozwanemu dłużnikowi wexlowemu bez poprzedniczego wysłuchania tegoż wypłacenie sumy wexlowej wraz z wykazanemi należytościami pobocznemi w ciągu trzech dni pod zagrożeniem wexlowo-prawnej exekucyi nakazać się ma.

§ 6.

Jeżeli skargę wexlową przeciw kilku osobom wystosowano, natenczas każdemu zaskarzonemu zupełny exemplarz skargi wraz z załączeniami doręczyć należy. Jeżeliby nie podano tyle exemplarzów wraz z alegatami, ile potrzeba, wtedy doręczenie zaskarzonym z kolei, jak ich w skardze lub w prożbie wymieniono, o ile liczba exemplarzów załączeniami zaopatrzonych dostarcza, uskutecznić, a w rezolucyi wyrazić się ma, dla których z spółoskarzonych doręczenie nie nastąpiło. Przeciw tym skarga bez skutku.

§. 7.

Owi dłużnicy wexlowi, którym wypłatę sumy wexlowej w ciągu trzech dni nakazano, w przeciągu tego samego terminu wszystkie swe zarzuty do sądu podać i udowodnić mają. Ten termin bieży od dnia doręczenia nakazu sądowego; atoliż jednak dni, podczas których podane zarzuty pocztą szły, do onegoż wrachowane być nie mają. Względem takowych termin sądowy na czas jak najkrótszy do ustnej rozprawy wedle prawa wexlowego postanowić się ma. Przeciw dozwolonemu nakazowi wypłacenia rekurs miejsca nie ma.

§. 8.

Dem Kläger ist, ungeachtet dieser anhängigen Verhandlung, auf sein Ansuchen die Exekuzion zur Sicherstellung zu ertheilen.

§. 9.

Verlangt der Kläger nur die Einleitung des wechselrechtlichen Verfahrens, oder kann dem Begehren um Erlassung des Zahlungsauftrages wegen eines Mangels an den beigebrachten Behelfen nicht Statt gegeben werden, so ist über die Klage eine Tagsatzung auf möglichst kurze Zeit zur mündlichen Verhandlung nach Wechselrecht anzuordnen, und wenn die Klage gegen mehrere zum Theil in andern Landesbezirken, in andern Kronländern oder im Auslande wohnende Beklagte gerichtet ist; so ist der Tag zur Verhandlung in der Art zu bestimmen, daß es jedem Beklagten möglich ist, bei derselben entweder persönlich oder durch einen Bevollmächtigten zu erscheinen.

§. 10.

In Wechselsachen sind alle Klagen und Gesuche unverzüglich zu erledigen, und die Verhandlungen von dem Gerichte möglichst zu beschleunigen.

§. 11.

Im Wechselprozesse ist mündlich zu verfahren. Ein schriftliches Verfahren darf nur dann stattfinden, wenn beide Theile durch eigenhändig unterzeichnete schriftliche oder in Person vor Gericht abgegebene Erklärungen darum ansuchen, und die Fristen zur Ueberreichung der Prozeßschriften durch gemeinschaftliches Einverständniß bestimmen.

§. 12.

Im Wechselverfahren, sind die in den §. 18 bis einschließlich 20, 22, dann 25 bis einschließlich 50, 53 und 54 der Verordnung über das in Folge der Allerhöchsten Entschließung vom 18ten Oktober 1845 eingeführte summarische Verfahren in Civilrechtsstreitigkeiten (§§. 19 bis einschließlich 21, 23, dann 26 bis einschließlich 51, 54 und 55 der allerhöchsten Entschließung vom 6. März 1848 über die Einführung des summarischen Verfahrens in Dalmatien) enthaltenen Vorschriften, jedoch mit folgenden Abänderungen zu beobachten:

a) Das Gesuch um Rechtfertigung des Ausbleibens von einer Tagsatzung ist binnen drei Tagen von dem Tage, an welchem das Hinderniß bei der Tagsatzung zu erscheinen, aufgehört hat, und das Wiedereinsetzungsgesuch gegen eine verstrichene Fallfrist binnen drei Tagen nach Ablauf der Fallfrist anzubringen.

b) In dem Urtheile wodurch der Beklagte sachfällig erklärt wird, ist die Frist zur Erfüllung seiner Verbindlichkeit auf drei Tage bei Vermeidung wechselrechtlicher Exekution zu bestimmen.

Diese Frist fängt, wenn gegen das Urtheil nicht appellirt wird, mit dem ersten Tage nach der Zustellung desselben, wenn aber appelirt worden ist, mit dem ersten Tage nach eingetretener Rechtskraft der Entscheidung zu laufen an.

c) Der Beweis durch einen Eid muß binnen 24 Stunden von dem Tage an gerechnet, mit welchem das Urtheil rechtskräftig geworden ist, angetreten werden.

d) Appelations- und Revisionsanmeldungen, so wie die hierauf sich beziehenden Beschwerdeschriften und Rekurse gegen Bescheid 1. oder 2. Instanz sind binnen drei Tagen nach der Zustellung des Urtheils oder des Bescheides zu überreichen.

§. 13.

Wenn die erste über die Klage angeordnete Tagsatzung erstreckt oder wenn von dem Gerichte ein Zeugenverhör oder Augenschein beschlossen wird, so kann der Kläger im ersten Falle bei oder nach der Tagsatzung, im zweiten Falle nach Zustellung des Bescheides um den gerichtlichen Auftrag an den Beklagten ansuchen, binnen drei Tagen bei Vermeidung wechselrechtlicher Exekution für die Forderung Sicherheit zu leisten. Dieses Gesuch findet jedoch nicht Statt, wenn die Erstreckung der Tagsatzung wegen eines von Seiten des Klägers eingetretenen Hindernisses erfolgt ist, oder wenn zur Begründung der Klage nöthige Urkunden bei der Tagsatzung von dem Kläger im Original nicht vorgewiesen worden sind.

§. 14.

Hat der Beklagte gegen ein Urtheil erster oder zweiter Instanz, wodurch ihm die Erfüllung einer Verbindlichkeit unbedingt auferlegt, oder wodurch auf einen Haupteid erkannt wird, die Appellation oder Revision ergriffen, so kann der Kläger sogleich um den gerichtlichen Auftrag an den Beklagten ansuchen, binnen drei Tagen bei Vermeidnng wechselrechtlicher Exekution für die Forderung Sicherheit zu leisten.

§. 15.

Ist der Beklagte in erster Instanz verurtheilt, von dem Appellazionsgerichte bedingt oder unbedingt losgesprochen, aber vor Zustellung des Urtheiles des Appellationsgerichtes bereits Sicherheit geleistet worden, so bleibt es dabei so lange, bis das Urtheil des Appellationsgerichtes rechtskräftig wird, oder die Entscheidung des obersten Gerichtshofes erfolgt.

§. 16.

Werden die in den §§. 13 und 14 erwähnten gerichtlichen Aufträge binnen der festgesetzten Frist nicht befolgt, so steht es dem Gläubiger frei nach Vorschrift des §. 18 gegen die Person oder auf das Vermögen des Schuldners Exekution zu führen.

§. 17.

Die Sicherstellung muß auf die in dem §. 25 der Wechselordnung festgesetzte Art geleistet werden.

§. 18.

Wenn der Schuldner die ihm durch Urtheil oder Bescheid mit Androhung wechselrechtlicher Exekuzion auferlegte Verbindlichkeit binnen der dazu festgesetzten Frist nicht erfüllt, so hat der Gläubiger die Wahl auf

§. 8.

Powodowi, mimo tę wytoczoną rozprawę, na żądanie jego exekucyą ku zabezpieczeniu udzielić należy.

§. 9.

Jeżeli powód tylko wprowadzenia postępowania wexlowego żąda, lub jeżeli z przyczyny niezupełności przytoczonych aktów pomocnych żądaniu o wydanie nakazu wypłacenia miejsca dać nie można, wtedy na skargę termin sądowy na czas jak najkrótszy do ustnej rozprawy wedle prawa wexlowego postanowić się ma, a jeżeliby skargę przeciw kilku zaskarzonym, po części w innych powiatach krajowo-sądowych, w innych krajach koronnych lub w cudzej ziemi zamieszkałych wystósowano; tedy dzień do rozprawy w ten sposób oznaczyć należy, ażeby każdy z zaskarzonych przy takowej albo osobiście, albo przez pełnomocnika obecnym być mógł.

§. 10.

W sprawach wexlowych wszelkie skargi i prożby bezzwłocznie załatwiać a rozprawy sąd ile możności przyspieszać winien.

§. 11.

W procesie wexlowym ustnie postępować należy. Piśmienne postępowanie wtedy tylko miejsce mieć może, jeżeliby o to obie strony własnoręcznie podpisanem piśmiennem lub osobiście przed sąd podanem oświadczeniem upraszały, i termina do podania pism procesowych za obopólnem porozumieniem się oznaczyły.

§. 12.

W postępowaniu wexlowem przepisy w §. 18. aż włącznie do 20. w 22. tudzież 25. aż włącznie do 50., w 53. i 54. rozporządzenia względem sumarycznego postępowania, w sporach cywilnych w skutek najwyższej rezolucyi z dnia 18. października 1845 zaprowadzonego, (w §§fach 19. aż włącznie do 21., 23. tudzież 26. aż włącznie do 51., 54. i 55. najwyższej rezolucyi z dnia 6. marca 1848 względem zaprowadzenia sumarycznego postępowania w Dalmacyi) zawarte, wszelakoż z zmianami następującemi zachowane być mają:

a) Prożba o usprawiedliwienie niestawienia się na terminie sądowym w ciągu trzech dni, rachując od dnia, w którym ustała przeszkoda do stawienia się na terminie sądowym, a prożba o restytucyą przeciw upłynionemu terminowi zapadłemu w ciągu trzech dni po upływie terminu zapadłego podaną być ma.

b) W wyroku, mocą którego zaskarzony za upadłego na sprawie uznanym jest, termin do wypełnienia jego obowiązku na trzy dni, pod uniknieniem wekslowo-prawnej egzekucyi, wyznaczonym być ma.

Ten termin bieżeć poczyna, jeżeli przeciw wyrokowi nie apelowano, z pierwszym dniem po doręczeniu onegoż, jeżeli zaś apelowano, z pierwszym dniem po zaszłej prawocności wyroku.

c) Do dowodu przez przysięgę przystąpić należy w ciągu 24 godzin rachując od dnia, w którym wyrok prawomocnym się stał.

d) Oświadczenia względem apelacyi i rewizyi, tudzież odnoszące się do nich pisma zażalenia i rekursa przeciw wyrokom pierwszej lub drugiej instancyi w ciągu trzech dni po doręczeniu wyroku lub rezolucyi podane być mają.

§. 13.

Jeżeli pierwszy termin sądowy na skargę wyznaczony odroczono, lub jeżeli przez sąd wysłuchanie świadków albo obejrzenie naoczne uchwalono, tedy powód w pierwszym razie przy lub po terminie sądowym, w drugim razie po doręczeniu rezolucyi upraszać może o sądowy nakaz do zaskarzonego, aby tenże w ciągu trzech dni, pod uniknieniem wekslowo-prawnej egzekucyi, pretensyą zabespieczył. Takowa prożba miejsca jednakowoż nie ma, jeżeli odroczenie terminu sądowego z przyczyny przeszkody, ze strony powoda zaszłej, nastąpiło, lub jeżeli powód do uzasadnienia skargi potrzebnych dokumentów oryginalnych na terminie sądowym nie okazał.

§. 14.

Jeżeli zaskarzony przeciw wyrokowi pierwszej lub drugiej instancyi, którym mu wypełnienie obowiązku bezwarunkowo nakazano, lub którym na przysięgę spór kończącą uznano, apelacyą lub rewizyą założył, tedy powód natychmiast upraszać może o sądowy nakaz do zaskarzonego, by tenże w ciągu trzech dni pod uniknieniem wekslowo-prawnej egzekucyi, pretensyą zabespieczył.

§. 15.

Jeżeli zaskarzony w pierwszej instancyi osądzony, przez sąd apelacyjny warunkowo lub bezwarunkowo uwolnionym został, a przed doręczeniem wyroku sądu apelacyjnego już zabezpieczenie dano, tedy dopóty przy takowem zostaje, dopóki wyrok sądu apelacyjnego prawomocności nie nabędzie, lub rozstrzygnienie najwyższego tzybunału nie nastąpi.

§. 16.

Jeżeliby się do nakazów sądowych, w §§. 13. i 14. wspomnianych, w ciągu terminu wyznaczonego nie zastósowano, tedy wierzycielowi do woli zostawia się wedle przepisu §. 18. prowadzić egzekucyą, albo przeciw osobie albo na majątek dłużnika.

§. 17.

Zabezpieczenie sposobem w §. 25. ustawy wekslowej przepisanym dane być musi.

§. 18.

Jeżeliby dłużnik obowiązku wyrokiem lub rezolucyą pod zagrożeniem wekslowo-prawnej egzekucyi nakazanego w przeciągu terminu ku temu wyznaczonego nie wypełnił, na ten czas wierzyciel wybór

das Vermögen oder gegen die Person des Schuldners Exekution zu führen. Es steht ihm frei, sogleich nach Ablauf der Zahlungsfrist und eingetretener Rechtskraft des Erkenntnisses ohne vorausgegangene Execution auf das Vermögen den Executionsarrest des Schuldners zu bewirken. Auf das Vermögen kann die Exekution vor und nach Vollziehung der Personalexekution geführt werden; jedoch ist der Gläubiger, welcher die Personalexekution erwirkt hat, so lange sich der Beklagte im Schuldenarreste befindet, die Exekution auf das Vermögen desselben zu erwirken, oder fortzusetzen nicht berechtiget.

§. 19.

Auf gerichtliche Vergleiche findet diese wechselrechtliche Exekution nur in dem Falle Statt, wenn sich der Schuldner derselben in Rücksicht einer Wechselforderung ausdrücklich unterworfen hat.

§. 20.

Der Wechselgläubiger kann selbst dann, wenn für den Wechselanspruch Sicherheit bestellt ist, wegen der Zahlung gegen die Person des Schuldners die Exekution führen, ohne vorher die Sicherheit aufgeben zu müssen, in sofern er durch die bestellte Sicherheit nicht sogleich befriedigt werden kann.

§. 21.

Der Schuldenarrest kann, er mag wegen Sicherstellung oder Bezahlung einer Wechselforderung erwirkt worden seyn, in allem nicht länger als Ein Jahr ununterbrochen fortdauern.

§. 22.

Der Wechselgläubiger ist berechtigt, auf bewegliche, wegen einer Wechselforderung verpfändete, oder rechtmässig zurückbehaltene Sachen, wenn der Eigenthümer derselben in Konkurs verfällt, bei dem Gerichte Exekution zu führen, bei welchem es außer dem Falle eines Konkurses geschehen könnte. Die Exekutionsgesuche sind jedoch gegen den Masseverttreter zu richten.

§. 23.

Die Wiedereinsetzung in den vorigen Stand kann zum Nachtheil einer Person, die in dem Hauptprocesse nicht unredlich gehandelt hat, nicht mehr ertheilt werden, wenn dieselbe ihre wechselrechtlichen Ansprüche an einen Dritten mittlerweile durch Ablauf der Zeit ganz oder zum Theile verloren hat, oder wegen Kürze der noch übrigen Zeit nicht mehr geltend machen kann.

§. 24.

Die Verhandlung über eine Wiedereinsetzung in den vorigen Stand wegen vorgefundener neuer Beweismittel ist mit der Verhandlung der Hauptsache zu verbinden, und über beide mittelst eben desselben Urtheiles zu entscheiden. In der Wiedereinsetzungsklage muß daher zugleich das Begehren in der Hauptsache gestellt werden.

§. 25.

Im Wechselprozesse sind nur die Sonntage und die gesetzlich anerkannten allgemeinen Feiertage als Ferialtage anzusehen. Alle Fristen laufen ohne Rücksicht auf Ferialtage ununterbrochen fort. Nur wenn der letzte Tag einer Frist auf einen Sonntag oder allgemeinen Feiertag fällt, verlängert sich die Frist bis auf den nächstfolgenden Werktag. Keine Partei ist schuldig, an den Feiertagen ihrer Religion vor Gericht zu erscheinen.

§. 26.

In soferne durch diese Verordnung für den Wechselprozeß keine besondere Vorschrift ertheilt wird, sind auch in Wechselsachen die allgemeinen Gesetze über das gerichtliche Verfahren zu beobachten.

§. 27.

Diese Vorschrift hat in allen Kronländern, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Wirksamkeit ist, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches und der Militärgränze, vom 1. Mai 1850 angefangen in Wirksamkeit zu treten. Dieselbe ist auf alle Streitsachen, über welche die Verhandlung vor diesem Tage noch nicht geschlossen wurde, anzuwenden. Die in dieser Vorschrift enthaltenen Bestimmungen über die Exekutionsführung finden auch in jenen Fällen ihre Anwendung, in welchen das gerichtliche Erkenntniß oder der Zahlungsauftrag vor dem eben bezeichneten Tage in Rechtskraft erwachsen ist.

Verordnung des Justizministeriums vom 25. Jänner 1850,

wirksam für die Kronländer Ungarn, Kroatien und Slavonien, die Woiwodschaft Serbien und das Temeser Banat,

womit die von Sr. Majestät sanktionirte provisorische Vorschrift über das Verfahren in Wechselsachen kundgemacht wird.

Um das Verfahren in Wechselsachen in den Kronländern Ungarn, Kroatien und Slavonien und der Woiwodschaft Serbien und dem Temeser Banat mit den in der allgemeinen Wechselordnung für das Kaiserthum Oesterreich ausgesprochenen Grundsätzen und mit den Vorschriften, welche über das Wechselverfahren für jene Kronländer, wo das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Wirksamkeit ist, erlassen wurden, in Einklang zu bringen, haben Se. Majestät über Antrag des Justizministers und auf Einrathen des Ministerrathes nach Maßgabe der §§. 36 und 120 der Reichsverfassung mit a. h. Entschließung vom 25. Jänner 1850 nachstehende Bestimmungen zu genehmigen geruht:

§. 1.

Der zweite Theil des XV. ungarischen Gesetzartikels vom Jahre 1840, so wie die auf denselben Bezug habenden Bestimmungen des VI. Artikels vom Jahre 1844 bleiben mit Ausnahme des §. 22. des letzten Artikels in Wirksamkeit, insoweit dieselben nicht durch die neue Gerichtsverfassung außer Kraft gesetzt sind, oder werden.

ma egzekucyą na majątek lub przeciw osobie dłużnika prowadzić. Do woli mu się zostawia, zaraz po upływie terminu wypłaty i po zaszłej prawomocności wyroku, bez poprzedzającej na majątek egzekucyi, wyjednać na dłużnika areszt egzekucyjny. Egzekucyą na majątek prowadzić można przed i po wykonaniu egzekucyi osobistej; jednakże wierzyciel, uzyskawszy egzekucyą osoby, dopóki zaskarżony w areszcie dłużniczym zostaje, na majątek tegoż egzekucyą ani wyjednać, ani dalej prowadzić prawa nie ma.

§. 19.

Do układów sądowych takowa wekslowo-prawna egzekucya tedy tylko zastosowaną być ma, jeżeli się tejże względem pretensyi wekslowej dłużnik wyraźnie poddał.

§. 20.

Wierzyciel wekslowy nawet i wtedy, gdyby pretensyą wekslową zabezpieczono, względem wypłaty przeciw osobie dłużnika egzekucyą prowadzić może, nie będąc przez to zmuszonym zrzec się wprzód zabespieczenia, jeżeliby danem zabespieczeniem natychmiast zaspokojonym być nie mógł.

§. 21.

Areszt dłużniczy, czy względem zabezpieczenia, czy względem wypłaty pretensyi wekslowej wyjednany, ze wszystkiem dłużej jak rok bez przerwy trwać nie może.

§. 22.

Wierzyciel wekslowy prawo ma, na ruchome, za pretensyą wekslową zastawione lub prawnie zatrzymane rzeczy, jeżeli ich właściciel w konkurs wpadł, u tego sądu egzekucyą prowadzić, u któregoby się to bez wypadku konkursu stać mogło. Jednakże prośby o egzekucyą przeciw zastępcy masy wystósowane być powinny.

§. 23.

Przywrócenie do dawnego stanu ze szkodą osoby, która w głównym procesie nierzetelnie nie działała, już więcej udzielonem być nie może, jeżeliby takowa swe wekslowo-prawne pretensye do trzeciej osoby tymczasem przez upływ czasu w całkowitości albo w części utraciła, lub z powodu krótkości pozostającego jeszcze czasu już więcej urzeczywistnić nie zdołała.

§. 24.

Rozprawę względem przywrócenia do dawnego stanu z powodu wynalezionych nowych dowodów z rozprawą w rzeczy głównej połączyć i względem obu tym samym wyrokiem rozstrzygnąć należy. W skardze więc o przywrócenie musi oraz i żądanie w rzeczy głównej być podane.

§. 25.

W procesie wekslowym za dni feryalne uważają się li tylko niedziele i prawnie uznane święta powszechne. Wszelkie termina bez względu na dni feryalne bez przerwy bieżą. Tylko jeżeli ostatni dzień terminu na niedzielę lub święto powszechne przypada, termin aż do pierwszego dnia powszedniego przedłuża się. Żadna z stron nie jest zobowiązaną w dni świąteczne swej religii przed sąd stawiać się.

§. 26.

O ile rozporządzenie niniejsze dla procesu wekslowego nie zawiera szczególnego przepisu, także i w sprawach wekslowych ustawy powszechne względem postępowania zachowywać należy.

§. 27.

Niniejszy przepis we wszystkich krajach koronnych, w których powszechna księga ustaw cywilnych w mocy stoi, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza wojskowego z dniem 1. Maja 1850 działać poczyna. Takowy zastosowanym być powinien do wszystkich sporów, względem których rozprawę przed tym dniem jeszcze nie ukończono. Postanowienia co do prowadzenia egzekucyi, w niniejszym przepisie zawarte, także i w tych przypadkach zastosowanie znajdują, w których wyrok sądowy lub nakaz wypłaty przededniem właśnie oznaczonym mocy prawa nabył.

Rozporządzenie ministra sprawiedliwości z dnia 25. Stycznia 1850,

działające dla krajów koronnych Węgier, Kroacyi i Slawonii, województwa Serbii i banatu Temeskiego, którem obwieszcza się

prowizoryczny przepis co do postępowania w sprawach wekslowych przez Najjaśniejszego Pana usankcyonowany.

Chcąc postępowanie w sprawach wekslowych w krajach koronnych Węgier, Kroacyi i Slawonii, województwa Serbii i banatu Temeskiego z zasadami w powszechnej ustawie wekslowej dla cesarstwa Austryackiego wyrzeczonemi, tudzież z przepisami, jakie względem postępowania wekslowego dla owych krajów koronnych, w których powszechna księga ustaw cywilnych w wykonaniu stoi, wydano, w zgodności postawić, raczył Najjaśniejszy Pan, na wniosek ministra sprawiedliwości i za doradą Rady ministrów stosownie do §§fów 36. i 120. konstytucyi państwa, najwyższą rezolucyą z dnia 25. Stycznia 1850 postanowienia następne zatwierdzić:

§. 1.

Druga część XVgo artykułu węgierskiej ustawy z roku 1840, tudzież odnoszące się do onegoż postanowienia VIgo artykułu z roku 1844, wyjąwszy §. 22. ostatniego artykułu, w mocy zostają, o ile takowe nowem sądownictwa urządzeniem uchylonemi nie zostały lub nie zostaną.

§. 2.

Der §. 22. des VI. Artikels vom Jahre 1844 ist aufgehoben, und an dessen Stelle hat nachstehende Bestimmung zu treten: Die Intabulation eines Wechsels vor der Verfallszeit desselben findet nur in jenen Fällen Statt, in welchen der Eigenthümer des Wechsels nach Vorschrift der §§. 25—29 der allgemeinen Wechselordnung den Regreß auf Sicherstellung zu nehmen befugt ist. Die Intabulation eines Wechsels nach dessen Verfallszeit aber ist zuläßig, ohne daß der Wechsel dadurch seine Wechseleigenschaft verliert.

§. 3.

Die Compensation gegenseitiger Forderungen ist im Wechselprozesse nur dann zuläßig, wenn der Wechselschuldner dem Kläger eine fällige, entweder durch ein rechtskräftiges Erkenntniß oder durch einen gerichtlichen Vergleich anerkannte und dem Schuldner unmittelbar gegen den Kläger zustehende Gegenforderung entgegenzusetzen vermag.

§. 4.

Wenn ein Wechselschuldner, die ihm durch Urtheil oder Bescheid mit Androhung wechselrechtlicher Exekution auferlegte Verbindlichkeit binnen der dazu festgesetzten Frist nicht erfüllt, so hat der Gläubiger die Wahl auf das Vermögen oder gegen die Person des Schuldners Execution zu führen. Es steht ihm frei, sogleich nach Ablauf der Zahlungsfrist und eingetretener Rechtskraft des Erkenntnisses, ohne vorausgegangener Execution auf das Vermögen den Executionsarrest des Schuldners zu bewirken. Auf das Vermögen kann die Execution vor und nach Vollziehung der Personal-Execution geführt werden; jedoch ist der Gläubiger, welcher die Personal-Execution erwirkt hat, so lange sich der Beklagte im Schuldenarreste befindet, die Execution auf das Vermögen desselben zu erwirken oder fortzusetzen, nicht berechtiget.

§. 5.

Auf gerichtliche Vergleiche findet diese wechselrechtliche Execution nur in dem Falle Statt, wenn sich der Schuldner derselben in Rücksicht einer Wechselforderung ausdrücklich unterworfen hat.

§. 6.

Der Wechselgläubiger kann selbst dann, wenn für den Wechselanspruch Sicherheit bestellt ist, wegen der Zahlung gegen die Person des Schuldners die Execution führen, ohne vorher die Sicherheit aufgeben zu müssen, in soferne er durch die bestellte Sicherheit nicht sogleich befriedigt werden kann.

§. 7.

Vom Personalarreste sind befreit:

1. In der activen Dienstleistung stehende, pensionirte oder mit Militärcharakter ausgetretene Militärpersonen.

2. Oeffentliche Beamte im Dienste des Staates und Geistliche.

§. 8.

Der Executionsführer, welcher gegen die Person des Wechselschuldners Execution führen will, hat nach eingetretener Rechtskraft des Erkenntnisses, wodurch der Wechselschuldner verurtheilt wurde, um die Verhängung des Personalarrestes gegen denselben bei dem betreffenden Bezirksrichter anzusuchen.

§. 9.

Das Bezirksgericht hat zugleich mit der Bewilligung dieses Gesuches einem Gerichtsdiener den Auftrag zur Vornahme desselben gegen Relation zu ertheilen, und unter Einem, wenn das Gericht nicht einen eigenen Civillarrest besitzt, den Vorstand jenes Verwahrungsortes, welcher für Schuldgefangene bestimmt ist, hievon zu verständigen.

§. 10.

Der Gerichtsdiener hat sogleich nach erhaltenem Auftrage den Geklagten zu verhaften, ihm bei dieser Gelegenheit ein Exemplar der vom Kläger wider ihn erwirkten Arrestbewilligung einzuhändigen, und ihn sofort in das zur Aufnahme von Schuldgefangenen bestimmte Arrestlocale abzuführen.

§. 11.

Die Schuldgefangenen dürfen nie mit Personen, welche wegen Verbrechen verhaftet sind, viel weniger aber noch mit Criminal-Sträflingen in gemeinschaftlicher Haft gehalten werden.

§. 12.

Dem Gläubiger, welcher den Personalarrest wider einen Schuldner erwirkt hat, liegt die Verpflichtung ob, Letzterem die durch die Behörde des Ortes, nöthigenfalls aber durch das Bezirksgericht festzusetzenden Alimentations-Kosten im Betrage von mindestens 10 und höchstens 20 Kreuzern Con. Münze für jeden Tag zu verabreichen, und zu diesem Ende wöchentlich den entfallenden Betrag im Vorhinein dem Arrestverwalter, oder wenn ein Schuldenarrest bei dem Gerichte selbst besteht, bei diesem unmittelbar zu erlegen.

§. 13.

Die Unterlassung des Erlages der Alimentationsrate zur gehörigen Zeit hat zur Folge, daß der verhaftete Schuldner sogleich seiner Haft entlassen, und daß der Gläubiger des Rechtes auf Wiederaufnahme der Personal-Execution wegen derselben Forderung verlustig wird.

§. 14.

Gegen einen Schuldner können auch gleichzeitig mehrere Kläger den Personalarrest bewirken. Die Vollziehung eines solchen weiteren Arrestes findet durch die Zustellung eines Dupplicates des Arrestbefehles an den Geklagten und eines Triplums an den Arrestverwalter Statt.

§. 15.

Wird der Arrest von mehreren Gläubigern gegen denselben Schuldner erwirkt, so hat Letzterer gleichwohl die Alimentations-Kosten (§. 12) doch nur einmahl zu beziehen. Es hängt in diesem Falle daher von den Arrestwerbern ab, sich entweder über die gemeinschaftliche Leistung der Alimente zu verständigen, oder die Art und Weise, wie sie dieselben nach Maßgabe des §. 12 abwechselnd erlegen wollen, zu bestimmen.

§. 2.

Paragraf 22. artykułu VI. z roku 1844 znosi się, a natomiast postanowienie następne wstąpić ma: Intabulacya wekslu przed czasem zapadłym onegoż w tych tylko przypadkach miejsce ma, w których właściciel wekslu podług przepisu §§fów 25. do 29. powszechnej ustawy wekslowej uprawnionym jest żądać regresu ku zabezpieczeniu. Intabulacya zaś wekslu po czasie zapadłym onegoż dopuszczalną jest, a weksel przez to własności swej wekslowej nie traci.

§. 3.

Kompenzacya wzajemnych pretensyi w procesie wekslowym wtedy tylko dopuszczalną jest, jeżeli dłużnik wekslowy w stanie jest powodowi przeciwnie postawić zapadłą wzajemną pretensyą, albo prawomocnym wyrokiem albo sądową ugodą uznaną, i dłużnikowi bezpośrednio przeciw powodowi należącą się.

§. 4.

Jeżeliby dłużnik wekslowy obowiązku wyrokiem lub rezolucyą pod zagrożeniem wekslowo-prawnej egzekucyi nakazanego w przeciągu terminu ku temu wyznaczonego nie wypełnił, na ten czas wierzyciel wybór ma egzekucyą na majątek lub przeciw osobie dłużnika prowadzić. Do woli mu się zostawia, zaraz po upływie terminu wypłaty i po zaszłej prawomocności wyroku, bez poprzedzającej egzekucyi na majątek wyjednać na dłużnika areszt egzekucyjny. Egzekucyą na majątek prowadzić można przed i po wykonaniu egzekucyi osobistej; jednakże wierzyciel, uzyskawszy egzekucyą osoby, dopóki zaskarżony w areszcie dłużniczym zostaje, na majątek tegoż egzekucyą ani wyjednać, ani dalej prowadzić prawa nie ma.

§. 5.

Do układów sądowych takowa wekslowo prawna egzekucya tedy tylko zastósowaną być ma, jeżeli się tejże względem pretensyi wekslowej dłużnik wyraźnie poddał.

§. 6.

Wierzyciel wekslowy nawet i wtedy, gdyby pretensyą wekslową zabezpieczono, względem wypłaty przeciw osobie dłużnika egzekucyą prowadzić może, nie będąc przez to zmuszonym zrzec się wprzód zabezpieczenia, jeżeliby danem zabezpieczeniem natychmiast zaspokojonym być nie mógł.

§. 7.

Od aresztu osobistego wolnymi są:

1. Osoby wojskowe w rzeczywistem służbowaniu stojące, spensyonowane lub z charakterem wojskowym wystąpione;

2. publiczni urzędnicy państwa i duchowni.

§. 8.

Egzekucyą prowadzący, który przeciw osobie dłużnika wekslowego egzekucuą prowadzić chce, po nastąpionej prawomocności wyroku, przez który dłużnik wekslowy osądzoym został, prośbę o założenie aresztu osobistego przeciw temuż do dotyczącego sędzi powiatowego podać winien.

§. 9.

Sąd powiatowy wraz z zezwoleniem na tę prośbę udzielić ma sądowemu woźnemu nakaz do przedsięwzięcia aresztu za relacyą, i za jednym razem, jeżeli sąd nie posiada własnego aresztu cywilnego, zawiadomić o tem przełożonego onego miejsca aresztowego, które dla zaaresztowanych za długi przeznaczone jest.

§. 10.

Woźny sądowy zaraz po otrzymanym nakazie zaskarżonego zaaresztować, temuż przy tej okazyi egzemplarz zezwolenia aresztu, przeciw niemu przez powoda wyrobionego wręczyć, i onegoż zaraz do miejscowości aresztowych, przeznaczonych do umieszczenia zaaresztowanych za długi, odprowadzić winien.

§. 11.

Za długi zaaresztowani nigdy z osobami za zbrodnie zaaresztowanemi, a tem mniej z więźniami kryminalnymi w spólnym areszcie trzymanymi być nie mogą.

§. 12.

Wierzyciel, który przeciw dłużnikowi areszt osobisty uzyskał, obowiązany jest, ponosić dla ostatniego koszta alimentacyjne przez urząd miejsca, w potrzebnym razie zaś przez sąd powiatowy wyznaczyć się mające w ilości najmniej 10 a najwięcej 20 kr. mon. konw. dziennie, i końcem tego co tydzień sumę wypadającą z góry u zawiadowcy aresztu, lub jeżeli areszt dłużniczy przy samym sądzie się znajduje, u tegoż bezpośrednio złożyć.

§. 13.

Zaniedbanie złożenia raty alimentacyjnej w czasie należytym to skutkuje, iż dłużnik zaaresztowany z aresztu natychmiast wypuszczonym będzie, i że wierzyciel prawo do nowego przedsiębrania egzekucyi osobistej pod względem tej samej pretensyi utraca.

§. 14.

Przeciw dłużnikowi jednocześnie i przez więcej powodów areszt osobisty wyrobionym być może. Wykonanie takowego dalszego aresztu w ten sposób miejsce ma, iż duplikat nakazu zaaresztowania zaskarżonemu, a tryplikat zawiadowcy aresztu doręcza się.

§. 15.

Jeżeli areszt przez więcej wierzycieli przeciw temu samemu dłużnikowi wyrobiono, tedy ten ostatni koszta alimentacyjne (§. 12.) wszelakoż tylko raz pobierać ma. W takowym przypadku więc od starających się o areszt zależy, albo porozumieć się względem spólnego dawania alimentów, albo oznaczyć, jakim sposobem oni takowe stosownie do §. 12. na przemian składać chcą.

§. 16.

Schuldgefangene können zu keinerlei Arbeit gezwungen, noch sonst einer mit der Entziehung der Freiheit nicht unumgänglich nothwendig verbundenen Entbehrung unterworfen werden.

§. 17.

Es steht dem Gläubiger frei, dem verhafteten Schuldner den wider ihn Schulden halber erwirkten Arrest auf die ihm gefällige Art zu erleichtern, insbesondere aber auch ihm einen freien Ausgang auf kürzere oder längere Zeit, bei Tage oder auch bei Nacht mit oder ohne Verzichtleistung auf die gesetzlichen Alimente zu bewilligen. Eine solche Bewilligung kann aber dem Rechte eines dritten Gläubigers, der ebenfalls den Schuldenarrest wider den Geklagten erwirkt hat, nicht zum Abbruche gereichen.

In diesem Falle, so wie auch, wenn der Geklagte von einem Gläubiger seiner Haft gänzlich entlassen, oder von letzterem die Alimentationsrate zur gehörigen Zeit nicht erlegt wird, ist der fernere Arrestwerber hievon zu verständigen, und in den letzteren Fällen zur Leistung seiner Alimentationspflicht aufzufordern.

§. 18.

Wenn Jemand, der Schulden halber im Gefängnisse sitzt, wegen Krankheit in das Spital gebracht werden muß, so ist Anstalt zu treffen, daß er nicht mit Verbrechern vermengt und nicht schwerer, als er im Gefängnisse während seiner Krankheit gestanden, gehalten werde.

Die Dauer des Schuldenarrestes wird durch die Versetzung des Schuldners in das Spital nicht unterbrochen.

Ebenso erleidet hiedurch die Verbindlichkeit zur Leistung der Alimente keine Aenderung; doch darf in einem solchen Falle der Betrag der Alimentationskosten nach Beschaffenheit der Krankheitsumstände des Schuldgefangenen den Bedürfnissen desselben entsprechend durch die im §. 12 bezeichnete Behörde erhöht werden.

§. 19.

Der Schuldenarrest, gleichviel ob wegen einer einzigen oder wegen mehreren Schulden, kann nicht länger als Ein Jahr ununterbrochen dauern.

Nach Ablauf eines ununterbrochen durch Ein Jahr ausgestandenen Arrestes, ist daher der Schuldner sofort aus demselben zu entlassen, und kann auch wegen derselben Schulden nicht wieder verhaftet werden.

§. 20.

Diese Vorschrift hat in den Kronländern Ungarn, Croatien und Slavonien, in der Woiwodschaft Serbien und dem Temeser-Banat vom 1. Mai 1850 angefangen in Wirksamkeit zu treten; doch ist dieselbe von diesem Tage an auch bei der Execution solcher Urtheile, die vor dem 1. Mai 1850 in Rechtskraft erwachsen sind, in Anwendung zu bringen.

§. 16.

Za długi zaaresztowanych ani do żadnych robót przymuszać, ani też na inny jaki niedostatek z pozbawieniem wolności nie koniecznie i niezbędnie połączony wystawiać nie można.

§. 17.

Wierzycielowi do woli się zostawia, dłużnikowi zaaresztowanemu aresztu przeciw niemu za długi wyrobionego jak mu się podoba ulżyć, a szczególnie mu także wolne wychodzenie na krótszy lub dłuższy czas, w dzień lub w nocy z rzeczeniem się prawnie przepisanych alimentów lub bez tego pozwolić. Takowe pozwolenie jednak prawa trzeciego wierzyciela, który także przeciw zaskarzonemu areszt dłużniczy wyrobił, naruszać nie może.

W takowym razie, tudzież, jeżeli zaskarzony przez wierzyciela z swego aresztu zupełnie wypuszczonym, lub jeżeli przez ostatniego rata alimentacyjna w czasie należytym złożoną nie jest, dalszy aresztu żądający o tem zawiadomionym, a w ostatnich przypadkach do wypełnienia swego obowiązku alimentacyjnego wezwanym być ma.

§. 18.

Jeżeliby kto, za długi w areszcie trzymany, z przyczyny choroby do szpitalu przeniesionym być musiał, na ten czas urządzić się ma, ażeby nie między zbrodniarze umieszczonym i nie ściślej trzymanym był, jak kiedy się w areszcie podczas swej choroby znajdował.

Ciąg aresztu dłużniczego przez przeniesienie dłużnika do szpitalu nie przerywa się.

Równie też przez to zobowiązanie do dawania alimentów nie zmienia się; wszelakoż w takowym razie ilość kosztów alimentacyjnych wedle okoliczności choroby zaaresztowanego za długi odpowiednie do potrzeb tegoż przez urząd w §. 12. namieniony podwyższona być może.

§. 19.

Areszt dłużniczy, bez względu, czy za jeden, czy za więcej długów, dłużej trwać nie może, jak jeden rok nieprzerwanie.

Po upływie aresztu nieprzerwanie przez jeden rok przetrwanego, dłużnik natychmiast z aresztu wypuszczonym być ma, i także za te same długi już więcej aresztowanym być nie może.

§. 20.

Niniejszy przepis w krajach koronnych Węgier, Kroacyi i Slawonii, województwa Serbii i banatu Temeskiego z dniem 1. Maja 1850 działać poczyna; wszelakoż tenże z tym dniem i przy egzekucyi takowych wyroków, które przed 1. Maja 1850 prawomocności dostąpiły, zastosowanym być ma.

---

(954) **Ankündigung.** (1)

Nro. 5977. Von Seite des Bochniaer k. k. Kreisamts wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Sicherstellung der Erfordernisse an Materialien und Arbeiten:

a) zu der chaussée-artigen Rekonstrukzion der gepflasterten Aerarial-Durchfahrtsstrasse in Wieliczka;

b) zur Herstellung gepflasterter Rinnsäle und Gehwege nächst der zu rekonstruirenden Wieliczkaer Durchfahrtsstrasse,

eine Lizitazion, und zwar: für die Unternehmung ad a) am 29ten April 1850, und für jene ad b) am 30ten April 1850 in der Wieliczkaer Amtskanzlei Vormittags um 9 Uhr abgehalten werden wird.

Das Praetium fisci beträgt: ad a) 7744 fl. 37 kr.
ad b) 4181 fl. 57 kr.
und das Vadium ad a) 775 fl.
ad b) 419 fl. C. M.

Die weiteren Lizitazionsbedingnisse werden am gedachten Lizitazions-Tage hierorts bekannt gegeben, und bei der Versteigerung auch schriftliche Offerten angenommen werden, daher es gestattet wird, vor oder auch während der Lizitazions-Verhandlung schriftliche versiegelte Offerten der Lizitazions-Kommission zu übergeben.

Diese Offerte müssen aber:

a) das der Versteigerung ausgesetzte Objekt, für welches der Anboth gemacht wird, mit Hinweisung auf die zur Versteigerung desselben festgesetzte Zeit, nämlich Tag, Monat und Jahr gehörig bezeichnen, und die Summe in Konvenzions-Münze, welche gebothen wird, in einem einzigen, zugleich mit Ziffern und durch Worte auszudrückenden Betrage bestimmt angeben, und es muß

b) darin ausdrücklich enthalten seyn, daß sich der Offerent allen jenen Lizitazions-Bedingungen unterwerfen wolle, welche in dem Lizitazions-Protokolle vorkommen, und vor Beginn der Lizitazion vorgelesen werden, indem Offerte, welche nicht genau hiernach verfaßt sind, nicht werden berücksichtiget werden;

c) die Offerte muß mit dem 10percentigen Vadium des Ausrufspreises belegt seyn, welches im baaren Gelde oder in annehmbaren und haftungsfreien öffentlichen Obligazionen nach ihrem Kurse berechnet, zu bestehen hat;

d) endlich muß dieselbe mit dem Vor- und Familien-Namen des Offerenten, dann dem Charakter und dem Wohnorte desselben unterfertigt seyn.

Diese versiegelten Offerte werden nach abgeschlossener mündlichen Lizitazion eröffnet werden. Stellt sich der in einer dieser Offerte gemachte Anboth günstiger dar, als der bei der mündlichen Versteigerung erzielte Bestboth, so wird der Offerent sogleich als Bestbiether in das Lizitazions-Protokoll eingetragen, und hiernach behandelt werden. Sollte eine schriftliche Offerte denselben Betrag ausdrücken, welcher bei der mündlichen Versteigerung als Bestboth erzielt wurde, so wird dem mündlichen Bestbiether der Vorzug eingeräumt werden.

Die weiteren Lizitazions-Bedingnisse werden am gedachten Lizitazionstage hieramts bekannt gegeben, und bei der Versteigerung auch schriftliche Offerten angenommen werden, daher es gestattet wird, vor oder auch während der Lizitazions-Verhandlung schriftliche versiegelte Offerten der Lizitazions-Kommission zu übergeben.

Bochnia am 15. April 1850.

(903) **Edikt.** (3)

Nro. 934-1850. Vom Magistrate der k. Kreis- und Freistadt Przemyśl als Gerichtsinstanz wird hiemit kundgemacht, es sei in Folge Tabularansuchens der Frau Helena Kulpińska de präs. 5. April 1850 Z. 934 auf Grund des vom politischen Magistrate beigebrachten Erlasses vom 9. März 1850 Z. 6431, dann des Kaufkontraktes vom 19. September 1848 in die Errichtung eines neuen Tabularkörpers zu der sub CNro. 351 Lemberger Vorstadt gelegenen Realität, dann zur Intabulirung der Gesuchlegerin als Eigenthümer dieser Realität, so wie zur Intabulirung der Stadt Przemyśl als Obereigenthümerin des Grundes Czernice genannt Nro. top. 1149 neu-953 alt der Frau Helena Kulpińska als Eigenthümerin desselben Grundes gewilligt — und der Vollzug dem Grundbuche aufgetragen worden.

Da nach Inhalt des Erlasses des politischen Magistrats der Grund Czernice einstens im Besitze des Nicolaus Anton zweier Namen Topor-Hynek gewesen ist, so werden hievon dessen dem Namen und dem Wohnorte nach unbekannten Erben zu Handen des aufgestellten Kurators Hr. Adalbert Gracowski, dann mittelst dieses Ediktes zur Wahrung ihrer Rechte verständigt. — Przemyśl, am 6. April 1850.

Anzeige-Blatt.

Doniesienia prywatne.

Die Realität Nro. 101 2/4 nahe an der Stadt in der Sextuska-Gasse gtlegen, ist sammt dem großen Obstgarten zu vermiethen und Näheres bei **Johann Klein** zu erfragen. (982—1)

W obwodzie Złoczowskim, na trakcie Tarnopolskim 1/2 mili od gościńca położona wieś z folwarkiem, 390 morgów pola ornego i 110 morg. siano żęci, z których 50 są pokryte lasem dębowym, obejmująca, o budynkach mieszkalnych i gospodarskich w najlepszym stanie i o dwóch karczmach, z roczną intratą w kwocie 350 ZłR. M. K. jest z wolnej ręki do sprzedania. Chęć mający kupienia raczą się zgłosić do P. Dominika Gembarzewskiego Dra prawa we Lwowie w rynkn pod liczbą 230 lub osobiście, lnb przez listy opłacone. (612—1)

---

(943) **Lokal = Veränderung.** (4)

Die Papier=, Kunst= und Musikalien=Handlung des Anton Seehak in Lemberg wird zu Anfang May l. J. wieder in ihr früheres Locale am Ringplatze im Traenkel'schen Hause sub Nro. C. 177 übertragen werden.

Zmiana lokalu.

Skład papierów, kunsztu dzieł, i muzykaliów Antoniego Seehaka we Lwowie przeniesiony zostanie z początkiem maja b. r. znowu do domu Traenkla w rynku pod Nr. Kons. 177.

---

(909) **Ogłoszenie.** (3)

☞ Od dnia 1go lutego 1850 wychodzi tygodniowo tymczasowie po jednym arkuszu **Zbiór Żywotów Swiętych** księdza Piotra Skargi. — Arkusz 11ty już opuścił prasę. — Przedpłata tygodniowa wynosząca **tylko 2 kr. m. k.**, daje każdemu sposobność nabycia o ile pożytecznego, o tyle i kosztownego zabytku. — Dodatek Żywotów Swiętych, w zbiorze księdza Piotra Skargi nie objętych stanowić będzie Tom III. — Przedpłata przyjmuje się do dnia ostatniego lipca r. b. — Listy z prowincyi mają być frankowane i adresowane do wydawcy Żywotów Swiętych w drukarni Michała Poremby w rynku Nr. 178 w kamienicy niegdyś Arcybiskupiej we Lwowie. Przedpłata na prowincyi przyjmuje się ćwierćroczna, to jest na 13 tygodni.

---

(983) Im **Banco = Gebäude, Singerstraße** in Wien, (1)

erfolgt **am 15. Mai** d. Jahres

unter Leitung der betreffenden Behörde

die

Haupt- und Schluss-Ziehung

der vom

k. k. priv. Großhandlungshause J. G. Schuller & Comp. in Wien

garantirten

grossen Geld-Lotterie,

deren Ergebniß zur Gründung einer Vorschuß-Casse für Gewerbsleute bestimmt ist.

Diese ungewöhnlich **reich** ausgestattete Verlosung

enthält **54,200** Gewinnste mit **vier Dotationen**

von fl. **25,000, 209,000, 237,000, 244,000,**

und in der Summe von fl. **715,000** sind **53 große Treffer** enthalten.

1	Treffer		fl.	**200,000,**	1	Treffer		fl.	**30,000,**	1 Treffer	fl. **20,000,**
1	„		„	**12,000,**	1	„		„	**5000,**	1 „	„ **3000,**
4	„	à fl. 2000	„	**8000,**	2	„	à fl. 1500	„	**3000,**	1 „	„ **1400,**
1	„		„	**1300,**	4	„ „	1200	„	**4800,**	5 „ à fl. 1100	„ **5500,**
17	„	à fl. 1000	„	**17,000,**	8	„ „	500	„	**4000,**	5 „ „ 400	„ **2000,**
				ꝛc.					ꝛc.		ꝛc.

Jedes **rothe Los** kann außer dem sichern Gewinne **zwei**, jedes **Gold=Los drei dieser Treffer** machen.

Am obbezeichneten Tage werden alle vorstehenden Treffer verlost, und am 29. Mai l. J. beginnt die Ausbezahlung **sämmtlicher** Gewinnste, weßhalb dieses Unternehmen mit den häufig angekündeten Partial=Verlosungen von Privat=Anleihen rücksichtlich der Spiel=Modalitäten **nicht verwechselt** werden wolle.

Das Los der I. und II. Abtheilung kostet 4 fl. C. M.

Bei Abnahme von 5 Losen dieser beiden Abtheilungen wird ein roth verziertes Los mit sicherem Gewinne unentgeltlich verabfolgt.

Wien, im April 1850.

Lose zu dieser Lotterie sind zu haben in Lemberg bei Herrn J. L. Singer et Comp.

Z klucza Bursztyńskiego w obwodzie Brzeżańskim są niektóre folwarki zaraz lub od 24go czerwca 1850 do wydzierzawienia. Bliższą wiadomość na każde żądanie udzieli rządzca dóbr w Bursztynie. — Także dobra Mariampol w obwodzie Stanisławowskim leżące są z wolnej ręki do sprzedania. — chcący takowe kupić, zechcą się zgłosić do rządzcy dóbr w Bursztynie, lub do pana Tustanowskiego Adwokata w Lwowie. (797—7)